

mingsmethode te volgen, de dieren niet tot het voortbrengen van 't geluid werden geprikkeld.

Larentia (Cidaria) Albicillata L.

Is den 30n Juni j.l. door mij te Kollum op het buitengoed van wijlen den heer D. H. Andreae gevangen.

Deze soort is tot nu toe niet noordelijker vermeld dan de Vuursche (Prof. Dr. van Leeuwen), Apeldoorn (de Vos tot Nederveen Cappel) en Laren bij Lochem (Dr. Lycklama à Nyeholt).

D. TER HAAR.

Acarologische Aanteekeningen.

Thrombidium russicum Oudms. nov. sp.

Slechts de larve is mij bekend. Zij werd door Prof. J. Wagner te Kiew op een vleermuis gevonden. Zij gelijkt wel wat op die van *Th. gymnopterorum* (L.) Op den rug bevinden zich echter slechts 4 dwarsrijen van ieder 4 haren, welke behaard zijn. Aan elke zijde slechts 1 oog. De maxillarpalpen missen het 5e lid (aanhangel). 425 mikron.

Eremaeus hessei Oudms. nov. sp.

520 mikron; taankleurig; gelijkt op *Erem. tibialis* (Nic). Heeft een duidelijke, bladachtige translamella. Op de schouderbladen twee borsteltjes. Haren op het achterlijf staafvormig. Pseudostigmatische organen kort-knodsvormig. Het diertje werd op *Vesperugo pagenstecheri* Nck., te Banana (Congo), gevonden, wat als louter toeval moet aangezien worden. Vinder Paul Hesse.

Trichotarsus helenae Oudms. nov. sp.

165 mikron. Gelijkt op *Trotifilis* Can., *Tr. ornatus* Oudms. en *Tr. manicati* Giard. Heeft 2 rugschilden. Rughaartjes verdwijnend klein. De zuignaplaat steekt voorbij den achterrand van het achterlijf, is groot en draagt 8 zuignappen, waarvan 6 groot en 2 klein zijn. Alle pooten eindigen in een klauwtje; tarsi 1—3 zijn verder voorzien van 4 lancetvormige kleefharen; tarsi 1—2 van een reuk-

haar, en tarsus 4 van 4 sleepbaren, lang resp. 22, 33, 120 en 160 mikron. Gevonden in de mijtenkamer in het eerste abdominaalsegment van *Koptorthosoma temciscapa*. Westw. — Indië.

Trichotarsus hipposideros Oudms. nov. sp.

240 mikron. Verwant aan *Tr. xylocopae* (Donnad.) De onbedekte vóórrug met 5 paar staafvormige haren. Het achterrugschild vertoont een hoefijzervormige sterkere chitinebekleding. Zuignaplaat klein, met 2 kleine, daarachter 2 groote, daarachter 4 kleine zuignappen. Vindplaats dezelfde als die der vorige soort.

Acotyledon Oudms. nov. gen.

Elk *Tyroglyphiden*-genus heeft zijn eigenaardigen hypopusvorm. Ik geloof niet dat deze bewerking zoo positief uitgesproken werd als thans het geval is. Enkele hypopi hechten zich aan zoogdierharen vast door middel van een tang, gevormd door twee bewegelijke kleppen aan de buikzijde van het achterlijf. Andere hechten zich aan gladde voorwerpen vast (meestal torren) door middel van zuignappen, die zich op een zuignaplaat bevinden. Onder deze hypopi kan men nog twee vormen onderscheiden, nl. één met een vleezigen, gewelfden lichaamrand en den anderen met een uiterst scherpen rand, die tegen gladde voorwerpen aangedrukt kan worden: een kleebrand.

Nu ontving ik van Prof. Julius Wagner te Kiew een hypopus, die wel een kleebrand maar in 't geheel geen zuignaplaat of zuignappen bezit! Vandaar den naam *Acotyledon*.

Acotyledon paradoxa Oudms. nov. sp.

215 mikron; zeer bleek; gelijk op den hypopus van *Tyroglyphus*. Rug gepolijst, struktuurloos; haartjes verdwijnend klein. Tarsi 1 met 3 gebogen spatelvormige kleeftbaren en een reukhaar. Tarsi 2 met 1 gebogen spatelvormig kleeftbaar en 1 reukhaar. Tarsi 3 met 1 gebogen spatelvormig kleeftbaar. Tarsi 4 met een voelhaar, langer dan de 4 distale pootleden te zamen. Tarsi 1—4 met een tamelijk stevig klauwtje. Gevonden op een vleermuis te Kiew door Prof. Julius Wagner.

Caenonychus nov. gen.

Dit genus werd voldoende gekarakteriseerd in de Entomologische Berichten, p. 17.

Caenonychus fallax nov. sp.

275 mikron. Kleur onbekend, wit in spiritus. Huid gerimpeld behalve een gedeelte tusschen de oogen. Hierop bevinden zich 4 zintuigharen en 8 andere. Vorm ovaal. Midden-rug en achterlijf met korte behaarde borstels. — Epimera 1 en 2 vrij, 3 en 4 aanrakend. Tusschen de klauwtjes geen pulvillum.

Tarsonemus soricicola nov. sp.

♂. Verwant aan *P brevipes* Sicher. 150 mikron. Achterlijf het breedst achter poot 4. Epimera 1 verbonden aan sternum. Epimera 2 vrij. De pooten 3 en 4 veel verder naar voren geplaatst, dan in de bekende soorten, zoodat het achterlijf hen grootendeels bedekt. Epimera 3 en 4 onderling verbonden. Lid 2 van poot 4 met hyalin klauwvormig blad, dat met het klauwvormig 3e lid een tang vormt. Op *Sorex*. A. S. Poppe.

Nanacarus nov. gen.

Dit genus onderscheidt zich van *Hericia* Can. voornamelijk door de aanwezigheid van eene duidelijke scheidingslijn tusschen cephalothorax en abdomen.

Nanacarus minutus nov. sp.

De *nymph* is reeds beschreven onder den naam van *Hypopus minutus* in het *Tijdschr. d. Ned. Dierk. Vereen.* ser. 2, v. 7. p. 52 en 85.

♀ 245 mikron, gelijk op *Hypopus (Rizoglyphus)*, doch is slanker. Wit. Kop driehoekig, Cephalothorax trapezoidaal, abdomen lang, met evenwijdige zijden, achteraan afgerond. Afstand tusschen poot 2 en 2 en tusschen 3 en 4 groot, zoodat poot 4 zeer ver naar achteren ingeplant is. Genitaalopening tusschen coxae 4. Epimera 1 vormen een V. Overige epimera vrij. Anus met door 2 haren aan elke zijde, waarvan er een zoo lang als het abdomen. — ♂ 190 mikron. Poot 3 en 4 dik.